

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังของผู้ใช้แรงงานที่ทำงานสัมผัสเสียงดัง ในโรงงานอุตสาหกรรมธานีมิตรคอนกรีตเคมเซอร์ อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 90 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 45 คน (กลุ่มแรก คือกลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายสม่ำเสมอ และกลุ่มที่สองคือ กลุ่มผู้ใช้แรงงานที่มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายไม่สม่ำเสมอหรือไม่ใช้) นำเสนอผลการศึกษาในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งเป็น 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาการทำงานสัมผัสเสียงดัง และการได้ยินของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและประสบการณ์ในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดอบรมให้ความรู้เรื่อง อันตราย และการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง และการตรวจการได้ยินของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับคำแนะนำ เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง และการกระตุ้นเตือนให้ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษา ได้แก่ ความรู้เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง ปัจจัยตัวชี้แนะการกระทำ ได้แก่ การได้รับคำแนะนำและกระตุ้นเตือน

ปัจจัยเกี่ยวกับระยะเวลาที่ทำงานสัมผัสเสียงดัง ความคิดเห็นและประสบการณ์ในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง ปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดของข้อมูลด้านประชากร

รายละเอียดของข้อมูลด้านประชากร	จำนวน (คน) (90)	ร้อยละ (100)
เพศ		
ชาย	19	21.1
หญิง	71	78.9
อายุ (ปี)		
ต่ำกว่า 24	61	67.8
24-29	22	24.4
สูงกว่า 29	7	7.8
สถานภาพสมรส		
โสด	66	73.3
คู่	22	24.5
หม้ายและแยก	2	2.2
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	36	40.0
มัธยมศึกษา	44	48.9
สูงกว่ามัธยมศึกษา	10	11.1

จากตาราง 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ใช้แรงงานที่ต้องทำงานสัมผัสเสียงดังและมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังทุกคน จำนวน 90 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 78.9 ที่เหลือเป็นเพศชาย ร้อยละ 21.1 ช่วงอายุอยู่ระหว่าง 17-37 ปี อายุเฉลี่ย 20 ปี ช่วงอายุต่ำกว่า 24 ปี มีมากที่สุด คือ ร้อยละ 67.8 รองลงมา ได้แก่ ช่วงอายุ 24 - 25 ปี มีร้อยละ 24.4 และมีเพียง ร้อยละ 7.8 ที่อายุมากกว่า 29 ปี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสโสด ร้อยละ 73.3 ที่เหลือเป็นคู่ ร้อยละ 24.5 หม้ายและแยก ร้อยละ 2.2 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษามากที่สุดคือ ร้อยละ 48.9 ซึ่งใกล้เคียงกับระดับประถมศึกษาคือ ร้อยละ 40 นอกนั้นร้อยละ 11.1 การศึกษาสูงกว่าระดับมัธยมศึกษา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาการทำงานสัมผัสเสียงดัง และการได้ยินของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดของระยะเวลาการทำงาน สัมผัสเสียงดัง และการได้ยิน

รายละเอียดของระยะเวลาการทำงาน และการได้ยิน	จำนวน (คน) (90)	ร้อยละ (100)
การทำงานสัมผัสเสียงดังในอดีต		
เคย	12	13.3
ไม่เคย	78	86.7
ระยะเวลาทำงานสัมผัสเสียงดังในแผนกนี้ (ปี)		
ต่ำกว่า 1	17	18.9
1 - 3	32	35.5
3 ⁺ - 5	34	37.8
5 ⁺	7	7.8
ระยะเวลาทำงานสัมผัสเสียงดังต่อวัน		
น้อยกว่า 8 ชั่วโมง	5	5.6
ประมาณ 8 ชั่วโมง	73	81.1
มากกว่า 8 ชั่วโมง	12	13.3
การได้ยินก่อนมาทำงานแผนกนี้		
ปกติด้วยเสียงเบา ๆ ทั่วรูปร่าง	86	95.6
ปกติเสียงดังจึงฟังรู้เรื่อง	4	4.4

010พ
363.741
01792

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดของระยะเวลาการทำงาน สัมผัสเสียงดัง และการได้ยิน (ต่อ)

รายละเอียดของระยะเวลาการทำงาน และการได้ยิน	จำนวน (คน) (90)	ร้อยละ (100)
การได้ยินในปัจจุบันขณะทำงาน		
ปกติด้วยเสียงเบา ๆ ก็รู้เรื่องดี	54	60.0
ปกติด้วยเสียงดังจึงฟังรู้เรื่อง	32	35.6
ต้องตะโกนพูดจึงฟังรู้เรื่อง	4	4.4
การได้ยินในปัจจุบันขณะอยู่บ้าน		
ปกติด้วยเสียงเบา ๆ ก็รู้เรื่องดี	88	97.8
ปกติเสียงดังจึงฟังรู้เรื่อง	2	2.2
การมีอาการหูอื้อหรือมีเสียงดังรบกวน		
ในหตุตลอดเวลา		
เคย	35	38.9
ไม่เคย	55	61.1

จากตาราง 2 รายละเอียดข้อมูล เรื่องระยะเวลาการทำงานสัมผัสเสียงดัง และการได้ยินของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าไม่เคยทำงานสัมผัสเสียงดังในอดีตถึง ร้อยละ 86.7 ส่วนที่เหลือเคย ร้อยละ 13.3 ระยะเวลาทำงานสัมผัสเสียงดังในแผนกที่ทำงานอยู่ปัจจุบัน อยู่ในช่วงเวลาตั้งแต่ 3 ปีขึ้นไป ถึง 5 ปี มีมากที่สุดคือ ร้อยละ 37.8 รองลงมาอยู่ในช่วงเวลา 1-3 ปี ซึ่งใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 35.5 ช่วงเวลาดำกกว่า 1 ปี ร้อยละ 18.9 และที่เหลือ ร้อยละ 7.8 มากกว่า 5 ปี ระยะเวลาที่ทำงานสัมผัสเสียงดังต่อวัน ส่วนใหญ่ทำงานประมาณ 8 ชั่วโมง ร้อยละ 81.1 ทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง ร้อยละ 13.3 ที่เหลือ ร้อยละ 5.6 ที่ทำงานน้อยกว่า

เลขหมู่ _____
เลขทะเบียน 118528

สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

8 ชั่วโมง ก่อนมาทำงานแผนกนี้ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.6 ที่มีความรู้สึกเกี่ยวกับการได้ยินปกติคือ พุดด้วยเสียงเบา ๆ ก็รู้เรื่องดี ที่เหลือ ร้อยละ 4.4 พุดเสียงดังจึงฟังรู้เรื่อง แต่การได้ยินในปัจจุบัน ขณะทำงานพุดด้วยเสียงเบา ๆ ก็รู้เรื่อง ร้อยละ 60 พุดเสียงดังจึงฟังรู้เรื่อง ร้อยละ 35.6 และต้องตะโกนพุดจึงฟังรู้เรื่อง ร้อยละ 4.4 ในกลุ่มที่มีความรู้สึกการได้ยินเริ่มผิดปกติ รวมทั้งสิ้น ร้อยละ 40 (36 คน) ซึ่งเป็นผู้ที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายอย่างสม่ำเสมอและไม่สม่ำเสมอ จำนวน 18 คน เท่ากัน ในขณะที่อยู่บ้านส่วนใหญ่ ร้อยละ 97.8 พุดด้วยเสียงเบา ๆ ก็รู้เรื่องดี แต่ที่ต้องพุดเสียงดังจึงฟังรู้เรื่องมีเพียง ร้อยละ 2.2 (2 คน) ซึ่งเป็นผู้ที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายไม่สม่ำเสมอหรือไม่ใช้เลย การมีอาการหูอื้อนั้น ส่วนใหญ่พบว่า ไม่เคย ร้อยละ 61.1 ส่วนที่เคยมีอาการดังกล่าวมีเพียง ร้อยละ 38.9 (35 คน) ซึ่งเป็นผู้ที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายอย่างสม่ำเสมอ 16 คน และใช้ไม่สม่ำเสมอหรือไม่ใช้ 19 คน โดยทั้งหมดที่มีอาการนั้น เคยเป็นครั้งคราวและมีอาการหลังทำงานในแผนกนี้

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและประสบการณ์ในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดของความคิดเห็น และ ประสบการณ์ในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง

รายละเอียดของความคิดเห็น และประสบการณ์ในการใช้	จำนวน (คน) (90)	ร้อยละ (100)
การใช้ที่อุดหูเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม		
เห็นด้วย	8	8.9
ไม่เห็นด้วย	82	91.1
ควรใช้ที่อุดหูสม่ำเสมอ เพื่อช่วยป้องกันหูหนวก หรือหูตึง		
เห็นด้วย	66	73.3
ไม่เห็นด้วย	24	26.7
โรงงานควรมี กฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการใช้ที่อุดหู		
เห็นด้วย	29	32.2
ไม่เห็นด้วย	61	67.8
เคยรำคาญเมื่อใช้ที่อุดหู		
เคย	49	54.4
ไม่เคย	41	45.6

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดของความคิดเห็น และ ประสิทธิภาพในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง (ต่อ)

รายละเอียดของความคิดเห็น และประสิทธิภาพในการใช้	จำนวน (คน) (90)	ร้อยละ (100)
เคยมีอาการไม่สบาย เมื่อใช้ที่อุดหู		
เคย	20	22.2
ไม่เคย	70	77.8
เคยลืมถอดหูไว้ที่บ้าน		
เคย	63	70.0
ไม่เคย	27	30.0

จากตาราง 3 ความคิดเห็นและประสิทธิภาพในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ในด้านความคิดเห็น เรื่องความรู้สึกอายน้อยเพียง ร้อยละ 8.9 ในขณะที่ไม่มีความรู้สึกนี้เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 91.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องกลัวหูตึงหรือหูหนวกพบว่า มีความรู้สึกไม่กลัวส่วนน้อย ร้อยละ 26.7 ในขณะที่มีความรู้สึกกลัว มีจำนวนมากถึง ร้อยละ 73.3 การใช้ที่อุดหูขึ้นอยู่กับกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของทางโรงงาน มีผู้เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.8 และไม่เห็นด้วยเพียง ร้อยละ 32.2 เกี่ยวกับประสิทธิภาพที่เคยใช้พบว่ามีความรำคาญ เช่น สายยาวเกะกะ ที่อุดหูหลวมหรือคับเกินไป ร้อยละ 54.4 ในขณะที่มีความรู้สึกไม่รำคาญ ร้อยละ 45.6 ความรู้สึกไม่สบายขณะสวมใส่ เช่น เจ็บหู คัน เป็นผื่น เวียนศีรษะ หน้ามืด ตาลาย ง่วงนอน มีน้อยคือ ร้อยละ 22.2 ในขณะที่ไม่มีอาการนี้เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 77.8 และจากประสิทธิภาพในการใช้ที่อุดหูไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากลืมไว้ที่บ้านมีมากถึง ร้อยละ 70 มีเพียง ร้อยละ 30 เท่านั้นที่ตอบว่า ไม่ใช่

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดอบรมให้ความรู้เรื่อง อันตราย และการป้องกัน
อันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง และการตรวจการได้ยินของกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดของความคิดเห็นในการ
จัดอบรมให้ความรู้เรื่องอันตรายและป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง และการ
ตรวจการได้ยิน

รายละเอียดของความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ในการจัดอบรมและการตรวจการได้ยิน	(90)	(100)
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดให้มีการอบรม ให้ความรู้เรื่องอันตรายและการป้องกัน อันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง		
เห็นด้วย	89	98.9
กรณีเห็นด้วย เหตุผล		
เพื่อป้องกันการพิการของหู	(41)	(46.1)
ผู้ใช้งานยังขาดความรู้เรื่องน้อย	(29)	(32.6)
ยังขาดความรู้เรื่องน้อยและเพื่อป้องกัน	(19)	(21.3)
การพิการของหู		
ไม่เห็นด้วย	9	1.1
การตรวจการได้ยิน		
เคย	8	8.9
ไม่เคย	82	91.1

จากตาราง 4 ข้อมูลความคิดเห็นในการจัดอบรมให้ความรู้เรื่อง อันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง และการตรวจการได้ยินของกลุ่มตัวอย่าง เกือบทั้งหมด เห็นด้วย ร้อยละ 98.9 โดยให้เหตุผลว่า เพื่อป้องกันการพิการของหู ร้อยละ 46.1 ยังขาดความรู้ในเรื่องนี้อยู่ ร้อยละ 32.6 เพื่อป้องกันการพิการของหู ร้อยละ 21.3 และไม่เห็นด้วย มีเพียง ร้อยละ 1.1 การตรวจการได้ยินส่วนใหญ่ไม่เคยตรวจถึง ร้อยละ 91.1 เคยตรวจมีน้อยมากคือ ร้อยละ 8.9 (8 คน) ในกลุ่มที่เคยตรวจ ได้รับการตรวจสถานบริการสาธารณสุขของรัฐ หรือเอกชน ผลการตรวจ พบว่า ปกติ 5 คน ผิดปกติคือมีแนวโน้มหูตึงในอนาคต จำนวน 3 คน

The logo of Chiang Mai University is a circular emblem. In the center is a stylized elephant facing left, with a decorative tusk and a crown-like ornament on its head. Above the elephant is a traditional Thai umbrella. The emblem is surrounded by a circular border containing the text 'CHIANG MAI UNIVERSITY 1964'. There are also decorative floral motifs on the sides.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับคำแนะนำ เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัส
เสียงดัง และการกระตุ้นเตือนให้ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังของ
กลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดของการได้รับคำแนะนำ
เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง และการกระตุ้นเตือน
ให้ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง

รายละเอียดของการได้รับคำแนะนำ และกระตุ้นเตือน	จำนวน (คน) (90)	ร้อยละ (100)
การได้รับคำแนะนำ เรื่องอันตรายและการป้องกัน อันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง		
เคย	81	90.0
กรณีเคยได้รับคำแนะนำจากใคร		
นายจ้างหรือหัวหน้างาน	(58)	(71.6)
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข/พยาบาลประจำโรงงาน หรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน	(10)	(12.4)
บุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องที่กล่าวมาข้างต้น	(7)	(8.6)
เพื่อนร่วมงาน และนายจ้างหรือหัวหน้างาน	(5)	(6.2)
เพื่อนร่วมงาน	(1)	(1.2)
ไม่เคย	9	10.0

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดของการได้รับคำแนะนำ เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง และการกระตุ้นเตือน ให้ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง (ต่อ)

รายละเอียดของการได้รับคำแนะนำ และกระตุ้นเตือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	(90)	(100)
ได้รับการกระตุ้นเตือนให้ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง		
เคย	85	94.4
ถ้าเคย (ความถี่ในการกระตุ้นเตือน)		
สม่ำเสมอ	(30)	(35.3)
นาน ๆ ครั้ง	(55)	(64.7)
ผู้ที่กระตุ้นเตือนให้ใช้		
นายจ้างหรือหัวหน้างาน	(77)	(90.6)
เพื่อนร่วมงาน	(4)	(4.7)
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข/พยาบาลและ	(4)	(4.7)
เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน		
ไม่เคย	5	5.6

จากตาราง 5 การได้รับคำแนะนำ เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง และการกระตุ้นเตือนให้ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังของกลุ่มตัวอย่าง ในเรื่องการได้รับคำแนะนำนั้นส่วนใหญ่ ร้อยละ 90 เคยได้รับคำแนะนำโดย (ที่เหลือ ร้อยละ 10 ไม่เคยได้รับคำแนะนำ) ส่วนใหญ่เคยได้รับคำแนะนำจากนายจ้างหรือหัวหน้างานถึง ร้อยละ 90.6 จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พยาบาลประจำโรงงานหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน

ร้อยละ 12.4 จากบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 8.6 จากเพื่อนร่วมงาน และนายจ้าง หรือหัวหน้างาน ร้อยละ 6.2 ที่เหลือได้รับคำแนะนำจากเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 1.2

ส่วนในด้านการกระตุ้นเตือนให้ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง พบว่าส่วนมากเคยได้รับการกระตุ้นเตือน ร้อยละ 94.4 แต่ด้วยความถี่สม่ำเสมอ ร้อยละ 35.3 และนานๆ ครั้ง ร้อยละ 64.7 โดยส่วนใหญ่ได้รับจากนายจ้างหรือหัวหน้างาน ร้อยละ 90.6 นอกนั้นจากเพื่อนร่วมงาน และจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พยาบาลประจำโรงงาน หรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานอย่างละเท่ากันคือ ร้อยละ 4.7 ที่เหลือ ร้อยละ 5.6 ไม่เคยได้รับกระตุ้นเตือน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 6 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังของ
กลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดของความรู้เกี่ยวกับ
อันตรายจากการทำงานสัมผัสเสียงดัง

รายละเอียดของความรู้เกี่ยวกับอันตราย จากการทำงานสัมผัสเสียงดัง	จำนวน (คน) (90)	ร้อยละ (100)
ผู้ที่ตอบว่า โดยตรง ในการบอกให้ท่านทราบว่า แผนกที่ท่านทำงานอยู่มี เสียงดังผิดปกติ		
หัวหน้าแผนก/ผู้จัดการโรงงาน	60	66.7
ตัวท่านเอง	12	13.3
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข/เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย	10	11.1
เพื่อนร่วมงาน	8	8.9
ระดับเสียงที่เป็นอันตรายต่อหู		
สูงกว่า 85 เดซิเบลเอ	72	80.0
85 เดซิเบลเอ	10	11.1
ไม่ทราบ	8	8.9
ผลเสียที่เกิดขึ้นเมื่อสัมผัสเสียงดังนาน ๆ		
ประสาทหูถูกทำลาย หรือสูญเสียการได้ยิน	71	78.9
หูอื้อ เหนื่อย มีอาการเจ็บหู	11	12.2
โรคหูน้ำหนวก	7	7.8
ไม่เกิดผลเสียใด ๆ	1	1.1

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดของความรู้เกี่ยวกับ
อันตรายจากการทำงานสัมผัสเสียงดัง (ต่อ)

รายละเอียดของความรู้เกี่ยวกับอันตราย จากการทำงานสัมผัสเสียงดัง	จำนวน (คน) (90)	ร้อยละ (100)
อันตรายและเหตุผลของอันตรายจากการทำงาน สัมผัสเสียงดัง		
✓ มีอันตราย เพราะทำให้หูตึงหรือหูหนวก	70	77.8
มีอันตราย เพราะทำให้แก้วหูทะลุได้	14	15.5
ไม่มีอันตราย เพราะ ไม่มีสิ่งผิดปกติให้เห็น	6	6.7
ส่วนของผู้ที่จะ ได้รับอันตรายเมื่อสัมผัสเสียงดังนาน ๆ		
✓ ประสาทหู	57	63.3
เยื่อแก้วหู	33	36.7
สัญญาณเตือน ให้ทราบว่าหู เริ่ม ได้รับอันตราย จากเสียงดัง		
✓ มีเสียงดังรบกวนในหูตลอดเวลา แม้อยู่ในที่เงียบ	48	53.3
หูตึงหรือหูหนวก	38	42.2
ไม่ทราบ	4	4.5

จากตาราง 6 ความรู้เกี่ยวกับอันตรายจากการทำงานสัมผัสเสียงดังของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ตอบสูงกว่าผู้ที่ทำหน้าที่โดยตรงในการบอก ให้ทราบว่าแผนกที่ทำงานมีเสียงดังผิดปกติ ได้แก่ หัวหน้าแผนกหรือผู้จัดการ ร้อยละ 66.7 นอกนั้นตอบไม่ถูกคือตัวเอง ร้อยละ 13.3 เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในโรงงาน ร้อยละ 11.1 และเพื่อนร่วมงาน ร้อยละ 8.9 ตามลำดับ ในเรื่องระดับเสียงที่เป็นอันตรายต่อหูนั้นส่วนใหญ่ ร้อยละ 80 ตอบสูงกว่าเสียงนั้นต้อง

ดังเกิน 85 เดซิเบลเอ นอกนั้นตอบไม่ถูกต้องคือ ระดับเสียง 85 เดซิเบลเอ ร้อยละ 11.1 และไม่
 ทราบ ร้อยละ 8.9 ผลเสียที่เกิดขึ้นเมื่อสัมผัสเสียงดังนาน ๆ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.9 ตอบถูกต้องว่า
 ประสาทหูถูกทำลายหรือสูญเสียการได้ยิน นอกนั้นตอบไม่ถูกต้องคือ หูอักเสบ มีอาการเจ็บหู
 ร้อยละ 12.2 ตอบว่าทำให้เกิดโรคหน้าทรวง ร้อยละ 7.8 ที่เหลือ ร้อยละ 1.1 ตอบว่าไม่เกิด
 ผลเสียใด ๆ ส่วนอันตรายและเหตุผลของอันตรายจากการทำงานสัมผัสเสียงดัง กลุ่มตัวอย่าง
 ส่วนใหญ่ตอบถูกต้องว่ามีอันตรายจากการทำงานสัมผัสเสียงดังเพราะทำให้หูตึงหรือหูหนวกมีถึง ร้อยละ
 77.8 นอกนั้นตอบไม่ถูกต้อง มีอันตรายเพราะทำให้แก้วหูทะลุได้ ร้อยละ 15.5 ไม่มีอันตรายเพราะ
 ไม่มีสิ่งผิดปกติให้เห็น ร้อยละ 6.7 ส่วนของหูที่จะได้รับอันตรายเมื่อสัมผัสเสียงดังนาน ๆ ส่วนใหญ่
 ตอบถูกต้องว่าประสาทหู ร้อยละ 63.3 นอกนั้นตอบไม่ถูกต้องคือ เยื่อแก้วหู ร้อยละ 36.7 สันนิษฐานเตือนให้
 ทราบว่าหูเริ่มได้รับอันตรายจากเสียงดัง กลุ่มตัวอย่างทราบถูกต้องว่ามีเสียงดังรบกวนในหูตลอดเวลา
 แม้อยู่ในที่เงียบ ร้อยละ 53.3 ที่เหลือตอบไม่ถูกต้องคือ ตอบว่าหูตึงหรือหูหนวกมี ร้อยละ 42.2 ที่ตอบ
 ว่าไม่ทราบมีเพียง ร้อยละ 4.5

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดของความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง

รายละเอียดของความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	(90)	(100)
หลักการป้องกันอันตรายจากเสียงดัง		
ควรมีการป้องกันโดยใส่ที่อุดหูตลอดเวลาที่สัมผัสเสียงดัง	78	86.7
ควรมีการป้องกันโดยใส่ที่อุดหูเมื่อเริ่มมีอาการหูอื้อ	6	6.7
ควรมีการป้องกัน เช่น บนนั่งห้อง หรือใส่ผ้าม่าน เพื่อลดความดังของเสียงภายในห้อง	4	4.4
ไม่จำเป็นต้องมีการป้องกัน	2	2.2
ความหมายของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง		
สิ่งที่สวมใส่ช่องหูเพื่อลดความเข้มของเสียงที่จะมากระทบเยื่อแก้วหู	79	87.8
สิ่งที่ช่วยให้การทำงานดีขึ้น	6	6.7
สิ่งที่ช่วยผ่อนแรงในการทำงาน	5	5.5
ความสำคัญของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง		
ช่วยลดเสียงดัง ไม่ให้เกิดอันตรายต่อหู	74	82.2
ช่วยให้ทำงานดีขึ้น เพราะไม่มีเสียงรบกวน	9	10.0
ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ	7	7.8

ตาราง 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดของความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง (ต่อ)

รายละเอียดของความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
	(90)	(100)
ผู้ที่สามารถป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังมากที่สุด		
ตัวท่านเอง	84	93.4
เจ้าของโรงงาน	2	2.2
หัวหน้าแผนก	2	2.2
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน	2	2.2
การใช้สื่อที่ผู้สามารถป้องกันอันตรายไม่ต่างจากการใช้สื่อที่ไม่ต่างกัน		
ไม่ต่างกัน	55	61.1
ต่างกัน	35	38.9
เหตุผลที่ต่างกัน		
สัมผัสเสียงได้น้อยกว่า	(31)	(88.6)
สัมผัสเสียงได้มากกว่า	(4)	(11.4)

จากตาราง 7 ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องหลักการป้องกันอันตรายจากเสียงดังส่วนใหญ่ตอบถูกต้องกว่าควรมีการป้องกันโดยใส่ที่อุดหูตลอดเวลาที่สัมผัสเสียงดัง ร้อยละ 86.7 นอกนั้นตอบไม่ถูกต้องกว่าควรมีการป้องกันโดยใส่ที่อุดหูเมื่อเริ่มมีอาการหูอื้อ ร้อยละ 6.7 และควรมีการป้องกันโดยการบดบังห้องหรือใส่ผ้าม่านเพื่อลดความดัง ร้อยละ 4.4 และไม่จำเป็นต้องป้องกัน ร้อยละ 2.2 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบความหมายของ

อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังถูกว่าเป็นสิ่งที่สวมใส่ช่อกหูเพื่อลดความเข้มของเสียงที่จะมากระทบเยื่อแก้วหู ร้อยละ 87.8 นอกนั้นตอบไม่ถูกว่าเป็นสิ่งที่ช่วยให้การทำงานดีขึ้น ร้อยละ 6.7 เป็นสิ่งที่ช่วยผ่อนแรงในการทำงาน ร้อยละ 5.5 ความสำคัญของอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง ส่วนใหญ่ตอบถูกว่าช่วยลดเสียงดังไม่ให้เกิดอันตรายต่อหู ร้อยละ 82.2 นอกนั้นตอบไม่ถูกคือช่วยให้ทำงานดีขึ้นเพราะไม่มีเสียงรบกวน ร้อยละ 10 ไม่ทราบหรือไม่แน่ใจ ร้อยละ 7.8 เกือบทั้งหมดตอบถูกว่าผู้ที่สามารถป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังมากที่สุดคือตัวเอง ร้อยละ 93.4 นอกนั้นตอบไม่ถูกคือ เจ้าของโรงงาน หัวหน้าแผนก และเจ้าหน้าที่สาธารณสุขหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานอย่างละเท่ากันคือ ร้อยละ 2.2 ส่วนเรื่องการใส่สำลีแทนที่อุดหูนั้น ส่วนใหญ่ตอบไม่ถูกว่าช่วยลดเสียงได้ไม่ต่างกัน ร้อยละ 61.1 ตอบถูกว่าต่างกัน ร้อยละ 38.9 และที่ตอบถูกว่าต่างกันนั้นให้เหตุผลว่าสำลีลดเสียงได้น้อยกว่า ร้อยละ 88.6 ที่เหลือสำลีลดเสียงได้มากกว่า ร้อยละ 11.4

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามละเอียดของความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตน เพื่อป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง และการรักษาเมื่อการได้ยินเสื่อมลง

รายละเอียดของความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อันตราย การใช้อุปกรณ์ และการรักษาเมื่อการได้ยินเสื่อมลง	(90)	(100)
การกระทำข้อใดที่ก่อให้เกิดอันตรายจากการทำงานสัมผัสเสียงดัง		
ไม่สนใจต่อคำห้าม คำเตือน	44	48.9
ตัดแปลงอุปกรณ์อื่น ๆ มาใช้แทนที่อุดหู เช่น กระดาษทิชชู สำลี	16	17.8
ไม่สนใจต่อคำห้ามคำเตือน และตัดแปลงอุปกรณ์อื่น ๆ มาใช้แทน	13	14.4
ไม่สนใจต่อคำห้าม คำเตือน และเล่นตลก คะนอง	9	10.0
ในขณะทำงาน		
เล่นตลก คะนอง	2	2.2
ทำงานเร็วเกินไป	6	6.7
วิธีการใช้ที่อุดหูที่ถูกต้อง		
อุดหูทั้งสองข้าง ให้แน่นพอสมควร ให้กระชับหูพอดี	78	86.7
อุดหูทั้งสองข้าง แบบหลวม ๆ เพื่อไม่ให้เจ็บหู	9	10.0
อุดให้แน่นที่สุดทั้งสองข้าง จึงจะกันเสียงได้ดี	3	3.3

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามละเอียดของความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตน เพื่อป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง และการรักษาเมื่อการได้ยินเสื่อมลง (ต่อ)

รายละเอียดของความรู้เกี่ยวกับการป้องกัน อันตราย การใช้อุปกรณ์ และการรักษาเมื่อ การได้ยินเสื่อมลง	จำนวน (คน) (90)	ร้อยละ (100)
ผลของการใช้ที่อุดหูร่วมกับผู้อื่น		
อาจติดโรคหูจากผู้อื่น	69	76.7
ทำให้เกิดโรคหูหนวก	11	12.2
ไม่มีผลใด ๆ ทั้งสิ้น	10	11.1
วิธีทำความสะอาดที่อุดหู		
ใช้น้ำและสบู่ทำความสะอาดทุกครั้งหลังการ	41	47.8
ใช้แล้วเช็ดด้วยแอลกอฮอล์		
ใช้ผ้าเช็ดก่อนและหลังการใช้	47	52.2
วิธีการรักษาเมื่อการได้ยินเสื่อมลง		
รักษาไม่ได้เลย	28	31.1
ปรึกษาแพทย์	22	24.4
รักษาได้ด้วยการรับประทานยาแก้อักเสบ	18	20.0
รักษาได้ด้วยการผ่าตัด	16	17.8
ไม่ทราบ	6	6.7

จากตาราง 8 ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง และการรักษาเมื่อการได้ยินเสื่อมลงของกลุ่มตัวอย่าง การกระทำที่ก่อให้เกิดอันตรายจากการทำงานสัมผัสเสียงดัง ส่วนใหญ่ตอบถูกว่าไม่สนใจ ต่อคำห้ามคำเตือน ร้อยละ 48.9 ดัดแปลงอุปกรณ์อื่น ๆ มาใช้แทนที่อุดหู เช่น กระจาดขมิ้นชู ลำลี ร้อยละ 17.8 ไม่สนใจต่อคำห้ามคำเตือนและดัดแปลงอุปกรณ์อื่น ๆ มาใช้แทน ร้อยละ 14.4 ไม่สนใจต่อคำห้ามคำเตือนและเล่นตลก คะนองในขณะทำงาน ร้อยละ 10 เล่นตลก คะนองในขณะทำงาน ร้อยละ 2.2 ตอบไม่ถูกต้อง การทำงานเร็วเกินไปมีน้อยมากเพียง ร้อยละ 6.7 วิธีการใช้ที่อุดหูที่ถูกต้องส่วนใหญ่ตอบถูกว่าอุดหูทั้งสองข้างให้แน่นพอสมควรให้กระชับหูพอดี ร้อยละ 86.7 นอกนั้นตอบไม่ถูกต้องที่ทั้ง 2 ข้างแบบหลวม ๆ เพื่อไม่ให้เจ็บหู ร้อยละ 10 อุดให้แน่นที่สุดทั้ง 2 ข้างมีเพียง ร้อยละ 3.3 ส่วนผลการใช้ที่อุดหูร่วมกับผู้อื่น ส่วนใหญ่ตอบถูกว่าอาจติดโรคหูจากผู้อื่นได้ ร้อยละ 76.7 ที่เหลือตอบไม่ถูกต้องคือทำให้เกิดโรคหูน้ำหนวก ร้อยละ 12.2 ไม่มีผลใด ๆ ทั้งสิ้น ร้อยละ 11.1 วิธีทำความสะอาดที่อุดหู ร้อยละ 47.8 ตอบถูกว่าใช้น้ำและสบู่ทำความสะอาดทุกครั้งหลังการใช้แล้วเช็ดด้วยแอลกอฮอล์ ที่เหลือส่วนใหญ่ตอบไม่ถูกว่าใช้ผ้าเช็ดก่อนและหลังการใช้ ร้อยละ 52.2 วิธีการรักษาเมื่อการได้ยินเสื่อมลงมีเพียง ร้อยละ 31.1 ที่ตอบถูกว่ารักษาไม่ได้เลย ที่เหลือนอกนั้นตอบไม่ถูกต้อง ปรีกษาแพทย์ ร้อยละ 24.4 รักษาได้ด้วยกรับประทานยาแก้อักเสบ ร้อยละ 20 รักษาได้โดยการผ่าตัด ร้อยละ 17.8 ไม่ทราบ ร้อยละ 6.7

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกรายตามระดับคะแนนความรู้เรื่องอันตราย และการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง

ระดับคะแนนความรู้		จำนวน (คน)	ร้อยละ
		(90)	(100)
สูง	(12-15 คะแนน)	23	25.6
ปานกลาง	(9-11 คะแนน)	57	63.3
ต่ำ	(7-8 คะแนน)	10	11.1

คะแนนเต็ม	= 16	\bar{X}	= 11.9
คะแนนสูงสุด	= 15	SD	= 1.8
คะแนนต่ำสุด	= 7	พิสัย	= 8

จากตาราง 9 คะแนนความรู้เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังของกลุ่มตัวอย่าง จากคะแนนเต็ม 16 คะแนน กลุ่มตัวอย่างที่ทำคะแนนได้สูงสุดคือ 15 คะแนน คะแนนต่ำสุด 7 คะแนน และจากการแบ่งระดับคะแนนความรู้เป็น 3 ระดับ คือความรู้สูง คิดเป็นร้อยละ 25.6 ความรู้ปานกลาง ร้อยละ 63.3 ความรู้ต่ำ ร้อยละ 11.1 คะแนนเฉลี่ย 11.9 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.8 คะแนนเฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 74.4 ของคะแนนเต็ม แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ค่อนข้างดี

ส่วนที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ศึกษา ได้แก่ ความรู้เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง ปัจจัยตัวที่แนะนำการกระทำ ได้แก่ การได้รับคำแนะนำ และกระตุ้นเตือน ปัจจัยเกี่ยวกับระยะเวลาที่ทำงานสัมผัสเสียงดัง ความคิดเห็นและประสิทธิภาพในการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง ปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง

ตาราง 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง จำแนกตามระดับความรู้เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง

ระดับความรู้	การใช้		รวม
	สม่ำเสมอ	ไม่สม่ำเสมอ/ไม่ใช้	
สูง	16 (69.6%)	7 (30.4%)	23
ปานกลาง	27 (47.4%)	30 (52.6%)	57
ต่ำ	2 (20.0%)	8 (80.0%)	10
รวม	45	45	90

$$\chi^2 = 7.28 \quad \text{d.f.} = 2 \quad C = 0.274 \quad p < .05$$

จากตาราง 10 ผู้ที่มีระดับความรู้สูง มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังอย่างสม่ำเสมอมากถึง ร้อยละ 69.6 ผู้ที่มีระดับความรู้ปานกลางมีการใช้อย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 47.4 และผู้ที่มีระดับความรู้ต่ำ มีการใช้อย่างสม่ำเสมอเพียง ร้อยละ 20 และจากการทดสอบทางสถิติด้วยไค-สแควร์ (χ^2) พบว่าระดับความรู้มีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำกล่าวคือ ผู้ใช้แรงงานที่มีความรู้สูง เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง มีการใช้อย่างสม่ำเสมอมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่มีความรู้ต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 1

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตาราง 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง
จำแนกตามการได้รับคำแนะนำ เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัส
เสียงดัง

การได้รับคำแนะนำ	การใช้		รวม
	สม่ำเสมอ	ไม่สม่ำเสมอ/ไม่ใช้	
เคย	44 (54.3%)	37 (45.7%)	81
ไม่เคย	1 (11.1%)	8 (88.9%)	9
รวม	45	45	90

Fisher's exact Test ได้ $p - value = .01$

จากตาราง 11 ผู้ที่เคยได้รับคำแนะนำ เรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 54.3 ซึ่งมากกว่าผู้ที่ไม่เคยได้รับคำแนะนำมีการใช้อย่างสม่ำเสมอเพียง ร้อยละ 11.1 และจากการทดสอบทางสถิติด้วย Fisher's exact test พบว่า การที่เคยได้รับคำแนะนำในเรื่องอันตรายและการป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง มีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือผู้ที่ใช้แรงงานที่เคยได้รับคำแนะนำมีการใช้อย่างสม่ำเสมอมากกว่าผู้ที่ใช้แรงงานที่ไม่เคยได้รับคำแนะนำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 2

ตาราง 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง
จำแนกตามความถี่ของการได้รับการกระตุ้นเตือนให้ใช้

ความถี่ของการได้รับการกระตุ้นเตือน	การใช้		รวม
	สม่ำเสมอ	ไม่สม่ำเสมอ/ไม่ใช้	
สม่ำเสมอ	28 (93.3%)	2 (6.7%)	30
ไม่สม่ำเสมอ และ ไม่เคย	17 (28.3%)	43 (71.7%)	60
รวม	45	45	90

$$\chi^2 = 33.8 \quad \text{d.f.} = 1 \quad C = 0.523 \quad p < 0.01$$

จากตาราง 12 ผู้ที่ได้รับการกระตุ้นเตือนให้ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังอย่างสม่ำเสมอ มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 93.3 ซึ่งมากกว่าผู้ที่ได้รับการกระตุ้นเตือนไม่สม่ำเสมอและไม่เคย มีการใช้อย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 28.3 จากการทดสอบทางสถิติด้วย ไค-สแควร์ (χ^2) พบว่า การได้รับการกระตุ้นเตือนอย่างสม่ำเสมอ มีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอัตราความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง กล่าวคือผู้ใช้แรงงานที่ได้รับการกระตุ้นเตือนอย่างสม่ำเสมอ มีการใช้อย่างสม่ำเสมอมากกว่าผู้ใช้แรงงานที่ไม่ได้รับการกระตุ้นเตือนไม่สม่ำเสมอและไม่เคย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 2

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง
จำแนกตามระยะเวลาการทำงานสัมผัสเสียงดัง

ระยะเวลาการทำงานสัมผัส เสียงดัง	การใช้		รวม
	สม่ำเสมอ	ไม่สม่ำเสมอ/ไม่ใช้	
ต่ำกว่า 3 ปี	17 (34.7%)	32 (65.3%)	49
3 ปีขึ้นไป	28 (68.3%)	13 (31.7%)	41
รวม	45	45	90

$$\chi^2 = 10.08 \quad \text{d.f.} = 1 \quad C = 0.317 \quad p < .01$$

จากตาราง 13 ผู้ที่ทำงานสัมผัสเสียงดัง 3 ปีขึ้นไป มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังสม่ำเสมอ ร้อยละ 68.3 ซึ่งมากกว่าผู้ที่ทำงานสัมผัสเสียงดังต่ำกว่า 3 ปี มีการใช้อย่างสม่ำเสมอเพียง ร้อยละ 34.7 จากการทดสอบทางสถิติด้วยไค-สแควร์ (χ^2) พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับระยะเวลาที่ทำงานสัมผัสเสียงดัง มีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่อัตราความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 3

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ตาราง 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง
จำแนกตามความคิดเห็นว่าการใช้ที่อุดหู เป็นสิ่งที่น่าละอาย

ความคิดเห็นว่าการใช้ที่อุดหู เป็นสิ่งที่น่าละอาย	การใช้		รวม
	สม่ำเสมอ	ไม่สม่ำเสมอ/ไม่ใช้	
เห็นด้วย	0 (0.0%)	8 (100.0%)	8
ไม่เห็นด้วย	45 (54.9%)	37 (45.1%)	82
รวม	45	45	90

Fisher's exact test ได้ p - value .01

จากตาราง 14 ผู้ที่เห็นด้วยว่าการใช้ที่อุดหูเป็นสิ่งที่น่าละอาย ไม่มีการใช้อุปกรณ์ป้องกัน
อันตรายจากการสัมผัสเสียงดังอย่างสม่ำเสมอเลย ซึ่งน้อยกว่าผู้ที่ไม่เห็นด้วย พบว่าการใช้สม่ำเสมอ
ร้อยละ 54.9 และจากการทดสอบทางสถิติด้วย Fisher's exact test พบว่า ความ
คิดว่าการใช้ที่อุดหูเป็นสิ่งที่น่าละอาย มีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัส
เสียงดัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

ตาราง 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง
จำแนกตามความคิดเห็นว่าควรใช้ที่อุดหูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยป้องกันหูหนวกหรือ
หูตึง

ความคิดเห็นว่าควรใช้ที่อุดหู อย่างสม่ำเสมอเพื่อช่วย ป้องกันหูหนวกหรือหูตึง	การใช้		รวม
	สม่ำเสมอ	ไม่สม่ำเสมอ/ไม่ใช้	
เห็นด้วย	44 (66.7%)	22 (33.3%)	66
ไม่เห็นด้วย	1 (4.2%)	23 (95.8%)	24
รวม	45	45	90

$$\chi^2 = 27.50 \quad d.f. = 1 \quad C = 0.484 \quad p < .01$$

จากตาราง 15 ผู้ที่เห็นด้วยว่าควรใช้ที่อุดหูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันหูหนวกหรือหูตึง
มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 66.7 ซึ่งมากกว่าผู้
ที่ไม่เห็นด้วย ซึ่งมีการใช้สม่ำเสมอ ร้อยละ 4.2 จากการทดสอบทางสถิติด้วยไค-สแควร์ (χ^2)
พบว่า ความคิดเห็นว่าควรใช้ที่อุดหูอย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยป้องกันหูหนวกหรือหูตึงมีความสัมพันธ์
กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่
และอัตราความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

ตาราง 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง
จำแนกตามความคิดเห็นว่าโรงงานควรมี กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ในการใช้ที่อุดหู

ความคิดเห็นว่าโรงงานควรมี กฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการใช้ที่อุดหู	การใช้		รวม
	สม่ำเสมอ	ไม่สม่ำเสมอ/ไม่ใช้	
เห็นด้วย	28 (96.6%)	1 (3.4%)	29
ไม่เห็นด้วย	17 (27.9%)	44 (72.1%)	61
รวม	45	45	90

$$\chi^2 = 37.10 \quad \text{d.f.} = 1 \quad C = 0.540 \quad p < .01$$

จากตาราง 16 ผู้ที่เห็นด้วยว่าโรงงานควรมี กฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการใช้ที่อุดหู มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 96.6 ซึ่งมากกว่าผู้ที่ไม่เห็นด้วยที่มีการใช้อย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 27.9 จากการทดสอบทางสถิติด้วยไค-สแควร์ (χ^2) พบว่า ความคิดเห็นว่าโรงงานควรมี กฎ ระเบียบ ข้อบังคับในการใช้ที่อุดหู มีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอัตราความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

ตาราง 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง จำแนกตามประสบการณ์เคยรำคาญเมื่อใช้ที่อุดหู

ประสบการณ์เคยรำคาญเมื่อใช้ที่อุดหู	การใช้		รวม
	สวมใส่เสมอ	ไม่สวมใส่เสมอ/ไม่ใช้	
เคย	11 (22.4%)	38 (77.6%)	49
ไม่เคย	34 (82.9%)	7 (17.1%)	41
รวม	45	45	90

$$\chi^2 = 32.66 \quad \text{d.f.} = 1 \quad C = 0.516 \quad p < .01$$

จากตาราง 17 ผู้ที่มีประสบการณ์เคยรำคาญเมื่อใช้ที่อุดหู มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังอย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 22.4 ซึ่งน้อยกว่าผู้ที่ไม่เคยรำคาญเมื่อใช้ที่อุดหู มีการใช้สม่ำเสมอถึง ร้อยละ 82.9 และจากการทดสอบทางสถิติด้วยไค-สแควร์ (χ^2) พบว่าประสบการณ์เคยรำคาญเมื่อใช้ที่อุดหูมีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอัตราความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ซึ่งเห็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

ตาราง 18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง จำแนกตามประสบการณ์เคยมีอาการ ไม่สบาย เมื่อใช้ที่อุดหู

ประสบการณ์เคยมีอาการ ไม่สบายเมื่อใช้ที่อุดหู	การใช้		รวม
	สม่ำเสมอ	ไม่สม่ำเสมอ/ไม่ใช้	
เคย	4 (20.0%)	16 (80.0%)	20
ไม่เคย	41 (58.6%)	29 (41.4%)	70
รวม	45	45	90

$$\chi^2 = 9.26 \quad \text{d.f.} = 1 \quad C = 0.305 \quad p < .01$$

จากตาราง 18 พบว่าผู้ที่เคยมีอาการไม่สบาย เมื่อใช้ที่อุดหูมีการใช้อย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 20 ซึ่งน้อยกว่าผู้ที่เคยใช้แล้ว ไม่มีความรู้สึกในการใช้อย่างสม่ำเสมอ ร้อยละ 58.6 จาก การทดสอบทางสถิติด้วยไค-สแควร์ (χ^2) พบว่า ประสบการณ์เคยมีอาการไม่สบาย เมื่อใช้ที่ อุดหู มีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 แต่อัตราความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

ตาราง 19 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง จำแนกตามประสบการณ์เคยสัมผัสที่อุดหูไว้ที่บ้าน

ประสบการณ์เคยสัมผัสที่อุดหูไว้ที่บ้าน	การใช้		รวม
	สวมใส่เสมอ	ไม่สวมใส่เสมอ/ไม่ใช้	
เคย	24 (38.1%)	39 (61.9%)	63
ไม่เคย	21 (77.8%)	6 (22.2%)	27
รวม	45	45	90

$$\chi^2 = 11.92 \quad \text{d.f.} = 1 \quad C = 0.342 \quad p < .01$$

จากตาราง 19 ผู้ที่เคยสัมผัสที่อุดหูไว้ที่บ้านมีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังอย่างสม่ำเสมอเพียง ร้อยละ 38.1 ซึ่งน้อยกว่าผู้ที่ไม่เคยสัมผัส มีการใช้อย่างสม่ำเสมอถึง ร้อยละ 77.8 จากการทดสอบทางสถิติด้วยไค-สแควร์ (χ^2) พบว่า ประสบการณ์เคยสัมผัสที่อุดหูไว้ที่บ้านมีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่อัตราความสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 4

ตาราง 20 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง จำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	การใช้		รวม
	สวมหมวก	ไม่สวมหมวก/ไม่ใช้	
ต่ำกว่า 24	31 (50.8%)	30 (49.2%)	61
24 - 29	9 (40.9%)	13 (59.1%)	22
มากกว่า 29	5 (71.4%)	2 (28.6%)	7
รวม	45	45	90

Fisher's exact test ได้ $p - value < .05$

จากตาราง 20 ผู้ที่มีอายุมากกว่า 29 ปี มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังสวมหมวก ร้อยละ 71.4 ซึ่งมากกว่าผู้ที่อยู่ในกลุ่มอายุ 24 - 29 ปี และต่ำกว่า 24 ปี มีการใช้สวมหมวก ร้อยละ 40.9 และ 50.8 ตามลำดับ และจากการทดสอบทางสถิติด้วย Fisher's exact test พบว่าอายุมีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 5

ตาราง 21 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง จำแนกตามเพศ

เพศ	การใช้		รวม
	สวมหมวก	ไม่สวมหมวก/ไม่ใช้	
ชาย	7 (36.8%)	12 (63.2%)	19
หญิง	38 (53.5%)	33 (46.5%)	71
รวม	45	45	90

$$\chi^2 = 1.68 \quad \text{d.f.} = 1 \quad C = 0.135 \quad p > .05$$

จากตาราง 21 ใช้แรงงานเพศหญิงจะมีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังสวมหมวกมากกว่าผู้ใช้แรงงานเพศชายคือ ร้อยละ 53.5 และ 36.8 ตามลำดับ แต่จากการทดสอบทางสถิติด้วยไค-สแควร์ (χ^2) พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 5

ตาราง 22 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง จำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	การใช้		รวม
	สวมหมวก	ไม่สวมหมวก/ไม่ใช้	
โสด	32 (48.5%)	34 (51.5%)	66
คู่	13 (59.1%)	9 (40.9%)	22
รวม	45	43	88

$$\chi^2 = 0.73 \quad d.f. = 1 \quad C = 0.089 \quad p > .05$$

จากตาราง 22 ผู้ที่มีสถานภาพสมรสคู่ มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังอย่างสวมหมวกมากกว่าผู้ที่อยู่ในสถานภาพสมรสโสดคือ ร้อยละ 59.1 และ 48.5 ตามลำดับ แต่จากการทดสอบทางสถิติด้วยไค-สแควร์ (χ^2) พบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 5

ตาราง 23 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	การใช้		รวม
	สวมหมวก	ไม่สวมหมวก/ไม่ใช้	
ประถมศึกษา	21 (58.3%)	15 (41.7%)	36
มัธยมศึกษาและสูงกว่า	24 (44.4%)	30 (55.6%)	54
รวม	45	45	90

$$\chi^2 = 1.66 \quad \text{d.f.} = 1 \quad C = 0.135 \quad p > .05$$

จากตาราง 23 ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดังสวมหมวกมากกว่าคือ ร้อยละ 58.3 มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและสูงกว่าและ ร้อยละ 44.4 ตามลำดับ จากการทดสอบทางสถิติด้วยไค-สแควร์ (χ^2) พบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการสัมผัสเสียงดัง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ข้อที่ 5